

 ΕΛΤΑ
 Hellenic Pop
 ΕΠΙΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 Ε.Α.Ε.Ε.
 Αρ. Αδείας
 01-1323

ΤΑΧ/ΜΕΙΟ ΚΟΤΙΝΟΥΛΟΙΡΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ
Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ
 «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
 (Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
 Ὁργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
 Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
 www.ioannisvaptistis.gr
 Τηλέφωνα:
 2103212713 - 2103212107
 e-mail: info@ioannisvaptistis.gr
 ● ΕΤΟΣ 58ο - ΤΕΥΧΟΣ 603 ●
 ● ΙΟΥΝΙΟΣ 2015 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Ἕνας ὁ-ισμὸς: Ὁ Χριστιανισμὸς

Ψευδαισθησις καὶ ἀλήθεια

Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος εἶναι νὰ πιστέψῃ κανεὶς σέ ψευδαισθήσεις. Καὶ ἡ χειρότερη ψευδαισθησις εἶναι τὸ νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτό του πραγματικὸ χριστιανό. Ἐρεῖς τί εἶναι, τὸ χῶμα νὰ καμαρώνῃ γιὰ χρυσάφι, ἡ σκιά νὰ καμαρώνῃ γιὰ ἥλιος, τὸ κακέκτυπο νὰ καμαρώνῃ γιὰ πρότυπο; Κάποτε τὸ ὄνομα χριστιανὸς ἦταν χρυσάφι 14 καρατίων. Ἦταν ἥλιος, ποὺ φώτιζε τοὺς γύρω. Ἦταν ὄχι βέβαια τὸ πρωτότυπο, πάντως ἀντίγραφο τοῦ πρωτοτύπου, καὶ ὅπωςδῆποτε πρότυπο γιὰ τοὺς ἄλλους!

Ἡ ἱστορία τοῦ ὀνόματος

Ἔχει ξεχωριστὴ ἱστορία τὸ ὄνομα «χριστιανός».

● Ἕνας χριστιανὸς πεθαίνει. Ὁ Στέφανος. Τὸ αἷμα του ὡς σπὸρος μαρτυρικός φυτρώνει. Πολλὰ τὰ καινούργια χριστιανικά δέντρα. Τὸ ωραιότερο καὶ ισχυρότερο: Στὴν Ἀντιόχεια (Πράξ. ια' 19-31). Ὁ ἕνας γίνονται πολλοί. «Πολὺς ἀριθμὸς» στὸν Κύριο. Πολλοὶ οἱ νέοι χριστιανοί. Συγκροτεῖται κοινότητα πιστῶν.

● Ζητεῖται ἡγέτης πνευματικός. Νάτος, ὁ Βαρνάβας! Σταλμένος ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων. Ἀποστολὴ πρὸς τὰ ἔθνη. Ἦταν σπουδαῖος ὁ Βαρνάβας, ἀγαθός, ἀγιοπνευματικός. Μά καὶ ταπεινός. Ἄλλος στή θέσι του θὰ ἔλεγε: Δικὴ μου ἡ ἀποστολή. Δικό μου τὸ ποίμνιο. Δικοί μου οἱ χριστιανοί... Ἐκεῖνος ὁμως κρίνει ἀνεπαρκῆ τὸν ἑαυτό του. Ἡ μεγάλη μας ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀυτάρκεια, γιὰ ν' ἀκολουθήσῃ ἡ ἀυτάρεσκεια.

● Κάποια στιγμή οἱ πιστοὶ τὸν χάνουν. Ποῦ πάει; Ψάχνει γιὰ τὸ μεγάλο δάσκαλο. —Κάπου θὰ τὸν βρῶ! Ἐγὼ τί εἶμαι μπουστὰ σ' αὐτόν; Αὐτός ἀκουσε κατ' εὐθείαν τὴ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ νὰ τὸν καλῇ!

Ζητεῖται ὁ πατέρας τῶν χριστιανῶν! Αὐτός ὁ στόχος στό μυαλό τοῦ Βαρνάβα.

«Ἐξήλθεν εἰς Ταρσόν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον».

● Τόν βρῆκε. Σέ ποιὰ στάσι; Στήν ἱδιαστάσι, πού τόν εἶχε βρῆ καί ὁ Ἄνανίας, ὁ ἀπλοϊκός χριστιανός, στή Δαμασκό. Σ' αὐτούς τούς δυό, Ἄνανία καί Βαρνάβo. Χρωστᾶμε πολλά. Χρωστᾶμε τόν μεγάλο Παῦλο. Αὐτοί, μέ καθοδηγητή τόν Χριστό, τόν βρῆκαν καί τόν ἐβγαλαν ἀπό τήν ἀφάνεια στήν ἐπιφάνεια: ἀπό τήν περισυλλογή στήν ἀποστολή: ἀπό τήν προσευχή στό κήρυγμα.

● Τήν ἱστορία καί τήν πορεία τοῦ ὀνόματος ἄς δοῦμε. Ἔνας χρόνος ἦταν ἀρκετός. Ἄλλαξαν τά πάντα. Ὁ κόσμος θαμπάνεται ἀπό τά νέα πρόσωπα. Εἶναι οἱ μαθητές. Ἔτσι μέχρι τότε λέγονταν. Λέγονταν καί πιστοί καί κλητοί καί «οἱ ἐν τῇ ὁδῷ».

Ἄλλοις πρωτοβρῆκε τό νέο ὄνομα, εἶναι ὁ ἀνάδοχος τοῦ οὐρανοῦ. Μόνο ὁ οὐρανός θά μπορούσε νά δώσῃ τό ταυτόσημο μέ τό Χριστό ὄνομα: χριστιανός. «Ἐγένετο χρηματῖσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητάς χριστιανούς» (Πράξ. ια' 26).

Ἄξιοι καί ἀνάξιοι

Ἡ πορεία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἔξοδο ἀντίκρουσε κάποια στιγμή τήν Ἐρυθρά, τό ἀδιέξοδο. Τήν πέρασε. Μιά μέρα, θά' ναι ἡ στερνή, θά διαβοῦμε πάλι ὡς νέος λαός, καθένας γιά τόν ἑαυτό του, τή θάλασσα. Εἶναι ἡ ἡμέρα, πού ὁ ἔσχατος ἐχθρός, ὁ θάνατος, δέν θά μᾶς νικήσῃ, ἀλλά θά νικηθῇ. Θά διαβοῦμε!

● Εἶμαστε πολῖτες. Καί τῆς γῆς καί τοῦ οὐρανοῦ. Ἐμεῖς συγκεκριμένα, πολῖτες καί τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας καί τῆς οὐράνιας πολιτείας. Ἔχουμε πολίτευμα, πού δέν ἀλλάζει, πού δέν χρεωκοπεῖ. Τό ἔδωσε ὁ Ἄναλλοίωτος, ὁ Δημιουργός καί Σωτήρας Χριστός.

● Χάραξε δρόμο. Αὐτόν βαδίζουμε. Εἶναι καί σήμερά ὁ ἴδιος, ὁ δρόμος τῆς χριστιανικῆς πολιτείας. Τόν ἀκολουθοῦμε, γιατί δέν βγάζει πρὸς τό ἄγνωστο.

Εἶναι ὁ δρόμος, πού δέν εἶναι τρόμος. Εἶναι ὁ δρόμος, πού εἶναι τρόπος ζωῆς. Εἶναι ὁ δρόμος τῆς ἀρίστης πολιτείας. Ἔτσι παρουσιάζει τό δρόμο τοῦ Χριστοῦ ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Ἄπαντα δι' ἡμᾶς καί τήν σωτηρίαν τήν ἡμετέραν κατεδέξατο ὁ τῶν ἀπάντων δημιουργός, ὁ ἀναλλοίωτος, ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι τά πάντα παραγαγών... Οὗτος δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος γενέσθαι κατεδέξατο καί τῆς ἀρίστης πολιτείας ἡμῖν τήν ὁδόν ἔτεμε» (Ε.Π.Ε. 2,722).

Μετάφρασις: Ὅλα ὁ Χριστός καταδέχτηκε γιά μᾶς καί γιά τή δική μας σωτηρία: ὁ Χριστός, ὁ δημιουργός τῶν πάντων, ὁ ἀναλλοίωτος... Αὐτός γιά μᾶς καταδέχτηκε νά γίνῃ ἄνθρωπος καί χάραξε γιά μᾶς τό δρόμο τῆς ἀρίστης ζωῆς καί πολιτείας.

● Πόσοι ἄρχισαν τό δρόμο, τοῦ Χριστοῦ μας στρατοκόποι; Μά ἡ λύγισαν στή μέση, ἡ χάσανε τόν προσανατολισμό, ἡ ξελογιάστηκαν ἀπό τοὺς παράδρομους μέ ψεύτικες χαρές καί λάθος μονοπάτια. Καί χάθηκα ν. Μιά προσευχή γιά ὅλους αὐτούς. Γιά τήν ἐπιστροφή τους.

● Μά καί γιά τοὺς ἄλλους, γι' αὐτούς πού φανήκαμε ἀνάξιοι τοῦ μεγάλου ὀνόματος. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Νῦν ἐν ὀνομα πάντες ἔχομεν, τό πάντων μεῖζον, τό Χριστιανοί προσαγορευέσθαι. Μή τοίνυν ἀνάξια πράττωμεν τῆς κατὰ τήν προσηγορίαν τιμῆς, ἐννοήσαντες τήν ὑπερβολήν τῆς ἀξίας, οἱ τοῦ Χριστοῦ καλούμεθα. Ἐννοήσωμεν καί αἰδεσθῶμεν τῆς προσηγορίας τό μέγεθος» (Ε.Π.Ε. 12,810).

Μετάφρασις: Τώρα ὅλοι ἔχουμε ἓνα ὄνομα: ἐκεῖνο, πού εἶναι ἀνώτερο ἀπό ὅλα: ὀνομαζόμεστε Χριστιανοί. Ἄς μὴ τελοῦμε, λοιπόν, πράξεις ἀνάξιες τοῦ τιμητικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Ἄς καταλάβουμε τήν ὑπέροχη ἀξία του ὅσοι θεωρούμαστε ὅτι εἶμαστε τοῦ Χριστοῦ.

1. Σέ ποιό Χριστό ἀνήκουμε;

Ὁ Χριστιανός δέν ἀνήκει στόν ἑαυτό

του. Ἀνήκει σ' Αὐτόν πού τόν ἀγόρασε μέ τό πανάγιο Αἷμα Του. Ζῆ καί ἀναπνέει γι' Αὐτόν. Ὅπως ὁ Παῦλος, πού ἔφτασε στό «Ζῶ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. β' 20). Ζῆ γιά τόν Χριστό. Ποῖο Χριστό ὄμως; Ἐκείνον, πού εἶναι τό πᾶν. Νά πῶς παρουσιάζει τήν ταυτότητα τοῦ Χριστοῦ ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Ἐγώ πατήρ, ἐγώ ἀδελφός,
ἐγώ νυμφίος, ἐγώ οἰκία, ἐγώ τροφή,
ἐγώ ἱμάτιον, ἐγώ ρίζα, ἐγώ θεμέλιος,
πᾶν ὅπερ θέλησ ἐγώ.
Ἐγώ καί φίλος, καί μέλος, καί κεφαλή,
καί ἀδελφός, καί ἀδελφή, καί μήτηρ,
πάντα ἐγώ.

Ἐγώ πένης διά σέ· καί ἀλήτης διά σέ.

Ἐπί σταυροῦ διά σέ.

Ἐπί τάφου διά σέ.

Ἄνω ὑπέρ σοῦ ἐντυγχάνω τῷ Πατρί.

Κάτω ὑπέρ σοῦ.

Πάντα μοι σύ, καί ἀδελφός,

καί συγκληρονόμος,
καί φίλος, καί μέλος.

Τί πλέον θέλεις;» (Ε.Π.Ε. 12,34)

Μετάφρασις:

Ἐγώ πατέρας σου, ἐγώ ἀδελφός σου,

ἐγώ νυμφίος τῆς ψυχῆς σου,

ἐγώ τό σπίτι σου,

ἐγώ ἡ τροφή σου, ἐγώ ἡ ρίζα σου,

ἐγώ τό στήριγμά σου,

ἐγώ εἶμαι κάθε τι πού ἐπιθυμεῖς.

Ἐγώ καί φίλος καί μέλος

καί κεφαλή καί ἀδελφός

καί ἀδελφή καί μητέρα.

Ὅλα ἐγώ γιά σένα.

Ἐγώ ἔγινα φτωχός γιά σένα.

Ἐγινα καί ζητιάνος γιά σένα.

Γιά σένα στό Σταυρό. Γιά σένα στόν τάφο.

Πάνω παρακαλῶ γιά σένα τόν Πατέρα.

Κάτω γιά σένα.

Ἐσύ γιά μένα εἶσαι τά πάντα,

καί ἀδελφός καί συγκληρονόμος

καί φίλος καί μέλος τοῦ σώματός μου.

Τί περισσότερο θέλεις;

2. Σέ ποιό Χριστιανισμό;

Ὁ Χριστιανός δέν ἀνήκει σέ συστήματα τοῦ κόσμου. Ἀντισυστημικός,

ἀφοῦ τά σχήματα τοῦ κόσμου παρέρχονται (Α' Κορ. ζ' 31).

● Ζῆ στόν κόσμο, ἀλλά δέν ἀνήκει στούς -ισμούς τοῦ κόσμου (ιδεαλισμός, φαρισαϊσμός, εὐδαιμονισμός, ἡδονισμός, κομμουνισμός, σοσιαλισμός, φασισμός, ρατσισμός κ.τ.ἄ.). Κανένα ἀπό αὐτά δέν τόν καλύπτει. Ἄλλά καί ὅσα τυχόν καλά κάποιος ἀπ' αὐτούς ἔχουν, εἶναι κλεμμένα ἀπό τόν Χριστιανισμό. «Ὅσα παρά πᾶσι καλῶς εἴρηται, ἡμῶν τῶν χριστιανῶν εἰσί» (Τερτυλλιανός). Καί κάτι ἀκόμα περισσότερο:

● Τά ἀναγκαῖα γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καί τήν ἐν γένει εὐτυχία του περιλαμβάνονται στόν ἕνα -ισμό, στό Χριστιανισμό. Εἶναι ἡ καλύτερη ἐξουσία. Λέει ὁ Χρυσόστομος:

«Ὁ Χριστιανισμός συγκρατεῖ τή ζωή μας πολὺ περισσότερο ἀπό τήν ἐξουσία τῶν κοσμικῶν νόμων. Στό Χριστιανισμό ὁ ἄνθρωπος διαπράττει λιγώτερες ἀμαρτίες... Ἡ δική μας ἀρχή καί ἐξουσία κυβερνᾷ καλύτερα καί συγκροτεῖ πύο ὁμορφα τή ζωή μας ἀπό ὅποιαδήποτε ἄλλη κοσμική ἐξουσία» (Ε.Π.Ε. 19,494).

3. Πατᾶ στή γῆ, πετᾶ στόν οὐρανό

Ὁ Χριστιανός δέν βλέπει κάτω, δέν προσβλέπει στή γῆ, δέν σαγηνεύεται ἀπό τά χαμηλά. Πατᾶ στή γῆ, ἀλλά πετᾶ στόν οὐρανό. «Οὐ γάρ ἔχομεν ὡδε μέουσιν πόλιν, ἀλλά τήν μέλλουσιν ἐπιζητοῦμεν» (Ἐβρ. ιγ' 14).

● Ἀθλεῖται καί στό σῶμα, ἀφοῦ σέβεται καί τό σῶμα. Μά πρό παντός ἀθλεῖται στήν ἀρετή. Τό βλέμμα του ψηλά. Ὅραμά του ὁ οὐρανός. «Τά ἄνω ζητεῖτε, τά ἄνω φρονεῖτε, μή τά ἐπί τῆς γῆς» (Κολοσ. γ' 1-2). Λέει γιά τόν ἄνθρωπο χριστιανό ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Ἐν γῆ βαδίζων ὡς ἐν οὐρανοῖς τό πολίτευμα ἔχων, οὕτω πάντα διαπράττεται, ὑπ' οὐδενός τῶν ἀνθρωπίνων ἐμποδιζόμενος πρὸς τόν κατ' ἀρετήν δρόμον... Ὁ τόν κατ' ἀρετήν δρόμον τρέχων καί ἀπό γῆς εἰς οὐρανόν ἀνελεῖν ἐπιθυμῶν, πάντα τά ὀρώμενα κάτω ἀφήσει καί ὄλος

του δρόμου γίνεται και ου πρότερον ἴστανται, μέχρις ἂν εἰς αὐτήν ἀνελθεῖν δυνηθῆ τὴν κορυφήν» (Ε.Π.Ε. 3,210).

Μετὰ φρασις: Ὁ χριστιανὸς βαδίζει στή γῆ, σάν νά βρίσκεται στόν οὐρανό, ὅπου τό πολίτευμά του. Μέ αὐτό τό πρῖσμα ἐνεργεῖ καί ἀπό τίποτε δέν ἐμποδίζεται στό δρόμο πρὸς τήν ἀρετή... Ὅποιος τρέχει τό δρόμο τῆς ἀρετῆς, ἐπιθυμώντας νά ἀνέβῃ ἀπό τή γῆ στόν οὐρανό, ὅσα βλέπει ἐδῶ τά ἀφήνει καί ὀλόψυχα βαδίζει τό δρόμο του. Δέν σταματᾷ, μέχρις ὅτου μπορέσῃ νά ἀνεβῆ στήν κορυφή.

4. Ὁχι ἄτομο, ἀλλά μέλος

Ὁ Χριστιανὸς δέν εἶναι ἄτομο. Εἶναι πρόσωπο. Πολύ περισσότερο, δέν εἶναι άτομιστής, δέν εἶναι ἐγκεντρικό ἄτομο, δέν εἶναι φίλαντος.

- Εἶναι μέλος.

- Εἶναι μέλος ὄχι ἀπλῶς μέλος μιᾶς μικρῆς οἰκογένειας, πού καί αὐτή μπολιάζεται ἀπό τό χριστιανικό πνεῦμα.

- Εἶναι μέλος ὄχι ἀπλῶς μιᾶς τοπικῆς κοινωνίας.

- Εἶναι μέλος τοῦ Σώματος. Καί τό Σῶμα αὐτό τό ἔχει συγκροτήσῃ ὁ Χριστός. Εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Θά μπορούσε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Λόγου, πού σαρκώνεται γιά τόν ἄνθρωπο, νά ἐξαιρέσῃ κάποιον ἀπό τήν οἰκογένειά Του, ἀπό τό σῶμα πού προσέλαβε, ἀπό τήν Ἐκκλησία;

- Ὁ Χριστιανὸς εἶναι μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. «Ἐσμέν ἀλλήλων μέλη», κηρύττει ὁ Παῦλος (Ἐφεσ. γ' 25). Καί σ' ἄλλη ἐπιστολή του γράφει: «Ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους» (Α' Κορ. ιβ' 27).

Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Χριστιανῶν ζηλώσωμεν σύνταγμα, ὅπως ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά, ὁ βίος, ἡ ψυχή, ἡ συμφωνία, ἡ τράπεζα κοινή, ἀδιαίρετος ἀδελφότης, ἀγάπη ἀνυπόκριτος, τά πολλά σώματα ἐν ἐργαζομένη, τὰς διαφόρους ψυχὰς εἰς μίαν ὁμόνοιαν ἀρμόζουσα» (Ε.Π.Ε. 7,156).

Μετὰ φρασις: Ἄς θαυμάσουμε τήν Ἐκκλησία τῶν χριστιανῶν, ὅπου ὅλα ἦσαν μεταξύ τους κοινά, ἡ ζωή, ἡ ψυχή, ἡ ἀρμονία, ἡ τράπεζα. Ἡ ἀδελφότητα ἐνωμένη, ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτη. Ὅλοι, πολλά σώματα, ἐργάζονται ὡς ἓνας. Διάφορες ψυχές ἐναρμονισμένες σέ θαυμαστή ὁμόνοια.

- Ἄν δέν εἶμαι ἄτομο, ἀλλά εἶμαι μέλος τῆς ἐν Χριστῷ παγκόσμιας ἀδελφότητος, τότε θά θαυμάζω τό πείραμα, πού ἔγινε καί πέτυχε, μέ τούς πρώτους χριστιανούς. Εἶχαν τά πάντα κοινά. Κανείς δέν ἔλεγε, αὐτό εἶναι δικό μου («ἴδιον εἶναι») (Πράξ. δ' 32)!... Χριστιανισμός: Σβῆνει ὁ ἀτομισμός.

5. Μιλᾷ με τό παράδειγμά του

Ὁ Χριστιανὸς δέν κραυγάζει. Δέν ἐπιδεικνύεται. Δέν κρατᾷ καμμιά σημαία οὔτε ἔχει καμμιά ταμπέλλα. Ἀναγνωρίζεται ἀπό ὄλους. Τό γνῶρισμά του; Ἡ ζωή του, ἡ λάμψις τοῦ προσώπου του. Ἡ καθαρότητα τοῦ βίου του.

- Ἀπό τό ὀραϊότατο κείμενο τῶν μεταποστολικῶν χρόνων, τήν πρὸς Διόγνητο ἐπιστολή, μεταφέρουμε τέσσερις χαρακτηριστικές φράσεις:

- «Χριστιανοὶ οὔτε γῆ οὔτε φωνῆ οὔτε ἔθεσι διακεκριμένοι». Δηλαδή: Οἱ χριστιανοὶ οὔτε ἀπό τόν τόπο πού κατοικοῦν οὔτε ἀπό τή γλῶσσα πού μιλάνε, οὔτε ἀπό τήν ἐξωτερική τους ἐμφάνισι διακρίνονται.

- «Πατρίδας οἰκοῦσιν ἰδίας, ἀλλ' ὡς πάροικοι». Δηλαδή: Οἱ χριστιανοὶ ἔχουν καί αὐτοὶ γιά πατρίδα ὀρισμένο τόπο, ἀλλά ζοῦν ὡς πάροικοι καί προσωρινοί.

- «Πᾶσα ξένη πατρίς ἐστὶν αὐτῶν, καὶ πᾶσα πατρίς ξένη». Δηλαδή: Κάθε ξένος τόπος εἶναι πατρίδα τους, καί κάθε πατρίδα τους εἶναι ξένος τόπος!

- «Γαμοῦσιν ὡς πάντες, τεκνογονοῦσιν ἀλλ' οὐ ρίπτουσι τά γεννώμενα». Δηλαδή: Παντρεύονται ὅπως ὅλοι, κάνουν παιδιά, ἀλλά δέν τά ἀπορρίχνουν, δέν τά σκοτώνουν. Πῶς σήμερα νά ὀνομάσῃς χριστιανούς, ἄτομα, πού σφάζουν τά

Κοινωνικά

"Ανδρας και γυναίκα

Στόχος σύγχρονων αναθεωρητικῶν κινήματων εἶναι ἡ ἀναδόμηση τῆς ἰδέας τοῦ φύλου. Ἡ Δήμητρα Κογκίδου, καθηγήτρια παιδαγωγικῆς ΑΠΘ, στρατευμένη στό ἐγχείρημα, ἀποφαίνεται στόν ιστότοπό της: «*Ἡ ἔμφυλη ταυτότητα δέν ἀποτελεῖ μιά δεδομένη ταυτότητα, πού ἀποδίδεται στό ὑποκείμενο. Εἶναι μιά κοινωνικο-πολιτισμική διαδικασία ταυτότητας, ἡ ὁποία δέν ἐπιδρᾷ μέ τόν ἴδιο τρόπο σέ ὅλα τά ὑποκείμενα. Ἄρα ὁ ἀνδρισμός καί ἡ θηλυκότητα εἶναι μεταβλητοί, ὀρίζονται μέ πολλαπλούς τρόπους καί ἐξαρτῶνται ἀπό τό πλαίσιο ἀναφορᾶς τους*».

... Τό κῆρος τῶν θέσεων αὐτῶν ἀμφισβητεῖται ἀπό πολλούς, ὄχι τυχαίους διανοητές. Τίς θεωροῦν ἀυθαίρετες, μᾶλλον στρατευμένες ἰδεοληψίες τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ, παρά θέσεις τεκμηριωμένες.

Ἡ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας τό μήνυμα μᾶς ἐνδιαφέρει, δέν αἰφνιδιάζεται. Γνωρίζει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὅταν διαγράψει τήν αὐθεντία τοῦ Θεοῦ, ἀμφισβητεῖ τή δομή τοῦ κόσμου, ὅπως τήν παραδίδει ἡ Ἄγ. Γραφή καί ἡ ἀνθρώπινη ἐμπειρία, καί πλανιέται, τάχα ἐλεύθερος, σέ χάος εἰκασιῶν ἀδιεξόδων...

Γιά τήν Ἐκκλησία τό φύλο τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐκ γενετῆς δεδομένο καί ὄχι προϊόν «*κοινωνικο-πολιτισμικῶν διαδικασιῶν ταυτότητας*». Ἡ Γένεση εἶναι ἀπόλυτη, καί ὡς πρὸς τήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, ἀσχέτως φύλου, ὡς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ, καί ὡς πρὸς τήν «*ἐμφυλο*» ταυτότητα τοῦ κάθε προσώπου: «*Καί ἐποίησεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν ἄρσεν καί θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς*» (Γεν. α' 27).

παιδιά τους, τά ζωντανά ἔμβρυα, κυφορούμενες ὑπάρξεις, μέ τίς φρικτές ἐκτρώσεις; Χίλια ἑλληνόπουλα σφάζονται κάθε μέρα!!!

- «*Χριστιανοί ἐπί γῆς διατρίβουσιν, ἀλλ' ἐν οὐρανῷ πολιτεύονται*». Δηλαδή: Στή γῆ περπατοῦν, ἀλλά στόν οὐρανό ἔχουν στραμμένα τά μάτια τους, ἀφοῦ στόν οὐρανό πολιτεύονται.

● Διδάσκει ὁ χριστιανός μέ τή ζωή του. Ἀκολουθεῖ Ἐκείνον, τό αἰώνιο Πρότυπο, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, πού διακήρυξε: «*Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς*» (Ματθ. ε' 16).

● Σέ συντονισμό μέ τήν πρὸς Διόγνητο ἐπιστολή ὁ ἱ. Χρυσόστομος τονίζει:

«*Ἐπιδειξόμεθα καινήν ζωήν. Ποιήσωμεν τήν γῆν οὐρανόν. Ἐντεῦθεν δεῖξωμεν Ἕλλησιν, ὅσων εἰσὶν ἀπεστερημένοι καλῶν. Ὅταν γάρ ἴδωσι καλῶς ἡμᾶς πολιτευομένους, τήν ὄψιν αὐτήν θεάσονται τῆς βασιλείας τῶν οὐ-*

ρανῶν. Ὅταν γάρ ἴδωσιν ἐπιεικεῖς, ὀργῆς καθαρούς, ἐπιθυμίας πονηρᾶς, πλεονεξίας, τά ἄλλα πάντα κατορθούντας, ἐροῦσιν· Εἰ ἐνταῦθα ἄγγελοι γεγόνασιν οἱ Χριστιανοί, τί ἔσονται μετὰ τήν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν;» (Ε.Π.Ε. 10,752).

Μετὰ φρασῖς: Ἄς ζήσουμε μιά καινούργια ζωή. Νά κάνουμε μέ τή ζωή μας τή γῆ οὐρανό. Ἐτσι θά δείξουμε στους εἰδωλολάτρες τί καλά χάνουν. Διότι ὅταν δοῦν νά ζοῦμε ἐνάρετα, εἶναι σάν νά βλέπουν τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ὅταν δοῦν ἐμᾶς νά εἴμαστε στους ἄλλους ἐπιεικεῖς, ἀπαλλαγμένοι ἀπό τό θυμό, τήν κακή ἐπιθυμία, τήν πλεονεξία, ὅταν δοῦν νά κατορθώνουμε ὄλες τίς ἄλλες ἀρετές, ξέρετε τί θά πουν; Ἄν ἐδῶ οἱ Χριστιανοί γίνονται ἄγγελοι, φαντασθῆτε τί θά εἶναι μετὰ τήν ἀναχώρησί τους ἀπό τή γῆ!

● Ὁ χριστιανός μέ τήν ἀγία ζωή του γίνεται καθρέφτης τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Οι «ἐργολάβοι» τῆς ἀναδόμησης ἀπορρίπτουν ὡς «ἀνελαστική» αὐτή τῆ θέση τῆς Ἁγ. Γραφῆς καί θεωροῦν τὰ «ἐμφυλα στερεότυπα», τὰ ὁποῖα εὐνοεῖ, ὡς γενεσιουργά «σεξιστικῶν» προκαταλήψεων σέ βάρους τῶν γυναικῶν, πού φτάνουν μέχρι τόν ἐξευτελισμό τους! Οἱ αἰτιώσεις αὐτές, κατά τῆ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι αἰόλες.

... Οἱ Πατέρες εἶναι ἀπόλυτοι στήν καταδική τῆς λεγόμενης «διπλῆς ἠθικῆς», ὅταν δηλαδή, γιά τίς ἴδιες ἠθικές ἐκτροπές, οἱ νόμοι εἶναι πιό αὐστηροί γιά τίς γυναῖκες ἀπό ὅ,τι γιά τούς ἄνδρες. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος σέ κήρυγμά του στή Βασιλεύουσα ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορα τό 381 μ.Χ., εἶπε τέτοια πράγματα, πού «οἱ ἐπίσημοι καί θαύμασαν καί τρόμαξαν, ἀφοῦ ἀπέρριψε τή νομοθεσία τους καί ζήτησε τή ἀλλαγῆ τῆς. Τούς εἶπε, ὅτι εἶναι ἀδικο νά τιμωρεῖται ἡ γυναῖκα, πού ἀπατᾷ τόν ἄντρα τῆς, καί νά μένει ἀτιμώρητος ὁ ἄντρας, πού ἀπατᾷ νά αὐτός τῆ γυναῖκα του. Καί ὑποστήριξε, ὅτι ἡ ἀδικία αὐτή γίνεται, ἐπειδή τούς νόμους τούς φτιάξανε ἄντρες»...

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος, στό θέμα τῆς ἐνδοοικογενειακῆς βίας μέ ἔνοχο τόν ἄνδρα καί θύμα τῆ γυναῖκα, εἶναι καταπέλτης: «Εἶναι δεῖγμα ἔσχατης μανίας νά φέρεται ὁ ἄνδρας μέ σκαιότητα στή γυναῖκα του, πρὸς χάρη τῆς ὁποίας ἔλαβε ἐντολή ἀπό τό Θεό νά ἐγκαταλείψει ἀκόμα καί τούς γονεῖς πού τόν γέννησαν... Ποίος δέν νιώθει φρίκη μέ τήν ἀπαίσια εἰκόνα του, ὅταν βλέπει γείτονες καί περίοικους νά τρέχουν στό σπίτι του, ἐνῶ ἀκούγονται κραυγές καί θρῆνοι στοῦς στενοῦς δρόμους τῆς γειτονιάς, καί νά τόν βρίσκουν θηρίο ἀνήμερο, νά ξεσπᾷ σέ ὄ,τι βρεῖ μπροστά του;» (Ε.Π.Ε. 18α, 172).

... Ἡ Ἐκκλησία ἐμμένει στήν «ἐμφυλη» ἀλληλοσυμπλήρωση τῶν ἰσοτίμων ἀλλά διακριτικῶν λειτουργιῶν τῶν φύλων. Ὑποδεικνύει τρόπους ἀγαστῆς συμπόρευσης ἀνδρῶν-γυναικῶν, πού ἔθρεψαν γενεές γενεῶν καί κατέστησαν τό ἀνθρώπινο γένος ἱκανό νά ἐπιβιώνει μέχρι σήμερα, νά παράγει πολιτισμούς καί νά ἀνοίγει ὀρίζοντες πνευματικῶν ἀναβάσεων, παρ' ὅτι ἔχει νά ξεπερνᾷ, τόν ἕνα μετά τόν ἄλλο, ὀλέθριους κυκλῶνες πολέμων καί κρίσεων...

... Ἡ Ἐκκλησία μας κρατᾷ ψηλά στήν

ἐκτίμησή Της τήν ἐνδοοικογενειακή δραστηριότητα τῆς γυναίκας καί δέν τήν εὐτελίζει μπροστά στή δῆθεν ἀπείρως ἀνώτερη δημόσια δράση.

Μεγάλη ἡ χαρά βέβαια τῆς Ἐκκλησίας καί δόξα Της, ὅταν ἄνδρες καί γυναῖκες ἐπιλέγουν τήν ἀγγελολοιμμένη ὑπέρβαση τῆς φυσικῆς τάξης τοῦ γάμου, γιά νά ἀφιερωθοῦν ὀλοκληρωτικά στό Θεό καί στό ἔργο Του.

Ὅμως δέν παρεμβαίνει στίς ἀποφάσεις τους καθοριστικά. Ἀφήνει τό «δράμα» νά παιχθεῖ καί νά λυθεῖ στά ἐσώψυχα κάθε προσώπου, ἐκεῖ πού αὐτό συναντάται μυστικά καί ἀθόρυβα μέ τό Δημιουργό του. Καί ἂν ἡ λύση γύρει πρὸς τή φυσική τάξη τοῦ γάμου, ὅπερ καί συνηθέστερο, καί πάλι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά μένει, ἂν θέλει, ἐργάτης στό ἔργο τοῦ Κυρίου...

Ὅσοι, ἔστω καί λίγοι, ἀνέλαβαν τήν εὐθύνη μιᾶς τέτοιας «ἱεραποστολῆς», γνωρίζουν τί ἱκανότητες, ψυχικές δυνάμεις καί ἀντοχές ἀπαιτεῖ. Νιώθουν μέ δέος τό βάρος τοῦ ἐγχειρήματος νά τούς ξεπερνᾷ.

Καταθέτουν ὁμως τόν κόπο, τόν μόχθο καί τὰ δάκρυα, πού ἀναπόφευκτα πᾶνε μαζί του, ὡς λατρεία σά πόδια τοῦ Θεοῦ.

Ὅλ' αὐτά ὁ κόσμος τά βδελύσσεται. Οἱ ἐπίδοξοι ἀναμορφωτές του τά διακωμωδοῦν ὡς «μαζοχιστική αὐτο-βεβαίωση» γιά ἀνεγκέφαλους. Αὐτοίπρακτορεύουν τήν ἔπαρση καί τή λαγνεία ἀπ' τή λατρεία τῶν εἰδώλων τοῦ νῦν αἰῶνος...

(ἀπό ἄρθρο τοῦ κ. Ἐλευθερίου Οἰκονομάκου στό περιοδικό «Ἐλεύθερη πληροφόρηση», φ. 340/2015).

Πεντάτομο Χρυσοστομικό Λεξικό

Ἔργασία τοῦ ἱεροκήρυκος ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη. Κείμενα μικρά τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, σέ πρωτότυπο καί μετάφραση. Γιά ὅλα τὰ θέματα.

Κάθε τόμος, βιβλιοδετημένος, 480 σελίδων, τιμᾶται 20 εὐρώ. Καί οἱ πέντε μαζί, εὐρώ 80.

Τηλ. 2103212713 καί 2109765440.

Κληρικός τῆς ὑπομονῆς

† Πρεσβύτερος Γεώργιος Μύρου

(Στίς 19 Μαρτίου πῆρε τό δρόμο γιά τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὁ εὐλαβῆς πρεσβύτερος τῶν Πιερίων ὁρέων π. Γεώργιος Μύρου. Διακόνησε ὡς ἱερεύς καί μετά τήν ἐκδημία τῆς πρεσβυτέρας του Σταυρούλας ὡς ἱερομόναχος στό μικρό χωριό του Παλαιογράτσανο-Βελβεντοῦ.

Ἵπῆρξε θερμός ἀναγνώστης τοῦ περιοδικοῦ μας καί γνήσιος φίλος κάθε ἱεραποστολικῆς προσπαθείας.

Παραθέτουμε λίγα ἀπό τή σπουδαία καί ἐκτενῆ ὁμιλία, πού ἐξεφώνησε κατά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία ὁ υἱός του, ἱεροκήρυκας ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Μύρου, σέμνωμα τῆς τοπικῆς κοινωνίας τῆς Κοζάνης, ἀλλά καί τῆς καθόλου Ἐκκλησίας).

«Ἦλθεν ἡ ὥρα κατ' εὐδοκίαν τοῦ Κυρίου μας, νά προπέμψω στό δρόμο γιά τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ τόν φυσικό καί πνευματικό συγχρόνως πατέρα μου, τό ἀγκωνάρι τῆς φυσικῆς μας οἰκογενείας, τόν μακαριστό κ. Γεώργιο.

ἸΑφοῦ πρὶν ἀπό 44 χρόνια ξεπροβοδίσασαμε μαζί ἀπό τόν ἴδιο αὐτό ναό τοῦ χωριοῦ μας τόν 18χρονο ἀδελφό μου Κωνσταντῖνο καί πρὶν ἀπό 15 χρόνια τήν μακαριστή πρεσβυτέρα μητέρα μου Σταυρούλα, τώρα τελευταῖος ἐγώ ἀποχαιρετῶ σ' αὐτόν τόν μάταιο κόσμο τόν πολιοῦ Γέροντα.

Οἱ τρεῖς τῆς οἰκογενείας ἤδη εὐρίσκονται στόν οὐρανό καί μένω ἀκόμη προσωρινά γιά ὅσο θέλει ὁ Θεός τελευταῖος ἐπάνω στή γῆ, γιά νά τούς μνημονεύω καί νά συνεχίσω τήν ταπεινή μου διακονία στήν Ἐκκλησία, ἀντλώντας δύναμη, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί ἀπό τίς δικές τους πρεσβεῖες, ἀλλά καί νοιώθοντας πλέον πῶς ποθητή τήν οὐράνια πατρίδα, ἀφοῦ ἐκεῖ εὐρίσκονται τόσο καί τόσα ἀγαπητά πρόσωπα.

Σήμερα, πού ἡ σορός τοῦ σώματός του εὐρίσκεται γιά τελευταία φορά ἀνάμεσά μας, καί ἀφοῦ λειτουργηθήκαμε, στέκο-

μαι μέ δέος μπροστά στόν φυσικό μου πατέρα, ἀλλά καί στόν πατριώτη καί στόν ἱερέα καί στόν πνευματικό.

Ὡς φυσικός πατέρας μᾶς ἔμαθε μαζί μέ τόν μακαριστό ἀδελφό μου τόν σεβασμό, τήν ὑπακοή, τή σοβαρότητα, τήν τιμιότητα, τήν ἀγωνιστικότητα γιά τήν ἀλήθεια καί τή δικαιοσύνη. Ἀπό τά παιδικά μας ἀκόμη χρόνια μᾶς ἐνέπνευσε δύο μεγάλες ἀγάπες: τήν ἀγάπη στόν Χριστό καί τήν ἀγάπη στήν πατρίδα...

...Ὡς ἱερέας, παρ' ὅλον ὅτι χειροτονήθηκε σέ μεγάλη ἡλικία (57 ἐτῶν), ἀφοσιώθηκε ὀλοκληρωτικά, ψυχῆ τε καί σώματι τόσο στήν προετοιμασία, ὅσο καί στήν ἐν συνεχείᾳ ποιμαντική του διακονία. Τήν ἐπιθυμία γιά τήν ἱερωσύνη τήν εἶχε κυρίως μετά τήν κοίμηση τοῦ ἀδελφοῦ μου Κωνσταντίνου. Περίμενε κάλεσμα. Καί τό ἄκουσε πρῶτα ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Κοζάνης Διονύσιο, ὁ ὁποῖος σέ μία ἐπίσκεψη στό πατρικό μας εἶπε: “Σέ μερικά χρόνια βλέπω ἐδῶ διάδοχο τοῦ παπα - Δημήτρη τόν κυρ-Γιῶργο”.

Γιά δεύτερη φορά ἄκουσε τό ἴδιο κάλεσμα ἀπό τόν μακαριστό καθηγητή Στέργιο Σάκκο, ἀλλ' αὐτή τή φορά συγκεκριμένα: Νά χειροτονηθῆ σύντομα ἀπό τόν Μητροπολίτη Φλωρίνης Αὐγουστῖνο.

Ὅλα δρομολογήθηκαν. Τήν 1 Ἰουνίου 1980 ἔγινε ἡ εἰς διάκονον χειροτονία του στό Δροσερό Ἐορδαίας καί τήν 15 Ἰουνίου ἡ εἰς πρεσβύτερο.

Ἵπηρέτησε στήν Μαυροπηγή Ἐορδαίας μέχρι τό 1983. Τότε ἐπανῆλθε στό ἀγαπημένο του χωριό. Διακόνησε ἐδῶ μέχρι τό 2011.

Ὅπως ὅταν ἦταν βοσκός προτιμοῦσε, ὅπως μᾶς ἔλεγε, νά μένη ὁ ἴδιος νηστικός καί νά ἔχη τά πρόβατα χορτᾶτα, ἔτσι καί ὡς πνευματικός ποιμένας.

Βίωσε τή θεία Λειτουργία...

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Αιώνιος ὁ Μυστικός Δεῖπνος

Σέ ὕψη ἀνεβαίνει ὁ λειτουργός καί μαζί ἀνεβάξει καί τόν λειτουργούμενο λαό. Ἀνεβαίνει στό **ὑπερῶο** τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἀνεβάξει τό λαό στό **Μυστικό Δεῖπνο**. Βλέπει τήν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατέρα, πού στέλνει τόν Υἱό Του τόν Μονογενῆ στόν κόσμο. Ἐνώνει τή φωνή του μέ τή φωνή τῶν ἀγγέλων. Μπαίνει στήν ἁρμονική τους χορωδία. Μαζί μέ τίς οὐράνιες δυνάμεις ἐνώνονται οἱ φωνές **λειτουργοῦ καί συλλειτουργούντων** πιστῶν: «*Βοῶμεν καί λέγομεν· Ἄγιος εἶ καί πανάγιος, Σὺ καί ὁ μονογενῆς Σου Υἱός καί τό Πνεῦμά Σου τό ἅγιον. Ἄγιος εἶ καί πανάγιος καί μεγαλοπρεπής ἡ δόξα Σου...*».

- Ἡ Ἐκκλησία ἀρχίζει τήν εὐχαριστιακή της συνομιλία μέ τόν Τριαδικό Θεό. Ἀπόλυτη ἡσυχία καί βαθεῖα κατάνυξις ὀφείλονται αὐτῇ τῇ στιγμή. Καί ὁ ψάλτης ὀφείλει νά πῆ μέ τό λαό σύντομα καί γλυκά τό «*Ἄγιος Ἄγιος Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ...*». Δέν ἐπιτρέπεται νά καλύπτῃ τήν ἀναφορά τοῦ λειτουργοῦ. Ὅσοι ἐπίσης βροῖσκονται (μᾶλλον κακῶς) στό **ιερό βῆμα**, ἄς ἴστανται ὡς «*χερουβίμ καί σεραφίμ*», ἀκίνητοι καί κλίνοντες βαθεῖα τήν κεφαλή. Καμμία κίνησις δέν διακόπτει τή θεϊκή ἡρεμία, οὔτε φροντίδα γιά θυμιατό, γιά ἀντίδωρα, γιά ζέον κ.λπ..

- Ὁ λειτουργός, συγκλονισμένος γιά τήν κάθοδο τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο, ὁμολογεῖ μέ παλλομένη φωνή: «*Τόν κόσμον Σου (Πάτερ) οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τόν μονογενῆ Σου Υἱόν δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον*». Πρόκειται γιά ἐπανάληψι τῶν λόγων τοῦ Κυρίου πρὸς τόν Νικόδημο, τόν νυκτερινό μαθητῆ (Ἰωάν. γ' 16).

Μέσα στή νύχτα ἄκουσε ὁ Νικόδημος τό μάθημα τῆς φωτεινότερης, τῆς πῶ ἀστραφτερῆς, ἀγάπης. «*Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον...*». Καί μέσα στήν κατανυκτική σιγή τῆς λειτουργίας ὁ προεστῶς ἐπαναλαμβάνει τά λόγια τῆς ὑψίστης, τῆς **ἄρρητης ἀγάπης**.

- Ἡ ἀγάπη αὐτῆ τῆς κενώσεως καί τῆς σαρκώσεως, τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως, κορυφώνεται στήν **ἐκούσια προσφορά**. Προλογικά, προκαταβολικά, στό Μυστικό Δεῖπνο παραδίδεται καί προσφέρεται τό Σῶμα καί τό Αἷμα, ἡ Σάρκα, πού γι' αὐτό τήν προσέλαβε ὁ Θεός Λόγος, γιά νά τήν καταστήσῃ **παθητή** στό Σταυρό τοῦ Πάθους καί **ποθητή** στήν καρδιά τοῦ πιστοῦ.

- Ὁ λειτουργός στό σημεῖο αὐτό ἐπαναλαμβάνει τοὺς λόγους τῆς συστάσεως τοῦ θειοτάτου μυστηρίου τῆς **θείας Εὐχαριστίας**.

Ἄν ὡς **πρόλογο** τοῦ Λόγου τοῦ Πάθους, ὁ Χριστός εἶπε τό «*Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τό Σῶμα, τό ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν*» (Λουκ. κβ' 20), καί τό «*Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τό Αἷμά μου, τό τῆς Καινῆς Διαθήκης, τό ὑπὲρ ὑμῶν καί πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν*» (Λουκ. κβ' 20), ὡς **ἐπίλογο** καί αἰώνια προσφορά ὁ λειτουργός ἐπαναλαμβάνει τήν ιερωτάτη στιγμή τά λόγια αὐτά.

- Παραστατικά θά μπορούσαμε νά διακρίνουμε τρεῖς... πράξεις:

Στό **κέντρο** εἶναι ὁ **Σταυρός** τοῦ Γολγοθά. Ἡ προσφορά τοῦ Χριστοῦ. Ἡ λειτουργία τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως (Ἐβρ. θ' 17). Ἡ μία καί συγχρόνως αἰώνια.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ ὁ **Μυστικός Δεῖπνος**.

Μετά τό Σταυρό (χρονικά) ἡ θεία Λειτουργία.

● Ἡ ἴδια προσφορά καί στό Σταυρό καί στό Μυστικό Δεῖπνο καί στή θεία Λειτουργία. **Μυστήριο** βέβαια καί τοῦτο. Τό **ἴδιο Σῶμα** καί τό **ἴδιο Αἷμα** καί στό Μυστικό Δεῖπνο, πού κοινωνοῦν οἱ Μαθητές· τό ἴδιο Σῶμα καί τό ἴδιο Αἷμα καί στό Σταυρό, ὅπου ἡ θυσία «*ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας*». Τό ἴδιο Σῶμα καί τό ἴδιο Αἷμα καί στήν ἁγία Τράπεζα τῆς ὀρθοδόξου λειτουργίας, πού κοινωνοῦν οἱ πιστοί.

Τό **χθές** τῆς θείας Κοινωνίας εἶναι ὁ Μυστικός Δεῖπνος· τό **σήμερα** εἶναι τό «*Σήμερον κρεμάται ἐπί ξύλου*» τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς· τό **αὔριο** εἶναι τό «*Τά Σά ἐκ τῶν Σῶν Σοί προσφέρομεν...*».

● Καί ὅπως δέν μποροῦμε νά λέμε, ὅτι τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου προσφέρεται **συμβολικά** στό Μυστικό Δεῖπνο, ἔτσι δέν μποροῦμε νά λέμε, ὅτι τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του δίδονται συμβολικά στή θεία Λειτουργία· κάτι, πού δυστυχῶς ἰσχυρίζονται οἱ προτεστάντες καί ἄλλοι **αἰρετικοί**.

Ἐπικαλοῦνται τή λέξι «*ἀνάμνησις*».

● Naί, ἀλλά καί ὅταν ὁ Κύριός μας ἀναφέρῃ τή λέξι «ἀνάμνησις», τήν συνδέει μέ ἀληθινή πρᾶξι. Λέει: «*Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τήν ἐμὴν ἀνάμνησιν*» (Λουκ. κβ' 19). Ἡ ἀνάμνησις ἐν προκειμένῳ δέν εἶναι ἀπλή **μνήμη** ἐνός γεγονότος. Εἶναι **πρᾶξις μνήμης**. «**Τοῦτο**», τό ἴδιο, «**ποιοῦμεν**», πράττουμε, ἐνεργοῦμε, τελοῦμε, λειτουργοῦμε. Τό ἴδιο ἐπαναλαμβάνεται. Τό αὐτό Σῶμα καί τό αὐτό Αἷμα κοινωνοῦμε, τρῶμε καί πίνουμε.

● Καί ὅταν καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀναφερόμενος στό Μυστικό Δεῖπνο, ἐπαναλαμβάνῃ τά συστατικά λόγια τοῦ Κυρίου, ἐπισημαίνει καθαρά τήν **ἀληθινή εὐχαριστιακή πρᾶξι**, καί ὄχι κάποια ἀναμνηστική ἀπλῶς ἐπίκλησι: «*Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τήν ἐμὴν ἀνάμνησιν*» (Α' Κορ. ια' 24). Μιλώντας δέ γιά τή συνεχή μετάληψι τῶν πιστῶν ὁ μέγας Ἀπόστολος σαφῶς ἐπισημαίνει τό πραγματικό Σῶμα καί τό πραγματικό Αἷμα: «*Ὅσακις ἂν ἐσθίητε τόν ἄρτον τοῦτον καί τό ποτήριον τοῦτο πίνητε...*» (Α' Κορ. ια' 26).

Στό ἐπόμενο τεῦχος θά δοῦμε τήν εὐχή τῆς προσφορᾶς καί τήν κορυφή τῶν κορυφῶν τῆς θείας Λειτουργίας, ὅπου ἡ **μεταβολή** τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ, μέ ἕναρξι τοῦ μυστηρίου τῆ θεολογικότατη φράσι: «*Τά Σά ἐκ τῶν Σῶν Σοί προσφέρομεν, κατά πάντα καί διά πάντα*».

● Ἐδῶ ἄς μείνουμε στό «*Λάβετε, φάγετε...*», στήν **προσφορά**. Ἐκεῖνος προσφέρει τή ζωή Του, γιά νά μᾶς ζωώσῃ καί νά μᾶς θεώσῃ. Ἐμεῖς γιατί δέν δίνουμε τά λεγόμενα δικά μας στούς ἄλλους, πού καί ἀνάγκη ἔχουν καί οὐσιαστικά εἶναι δικά τους; Ἄς ἀκούσουμε τόν ἱερό Χρυσόστομο: «*Προσέρχῃ εὐχαριστῶν ὑπέρ ὧν ἀπήλαυσας. Οὐκοῦν καί αὐτός ἀμοιβήν ἀποδίδου, καί μὴ ἀπόσχῃζε σεαυτόν τοῦ πλησίον. Καί γάρ ὁ Χριστός πᾶσιν ἐξ ἴσης ἔδωκε λέγων, “Λάβετε, φάγετε”. Ἐκεῖνος τό σῶμα ἐξίσῃς ἔδωκεν, σύ δέ οὐδέ τόν κοινόν ἄρτον δίδως ἐξίσῃς;*» (Ε.Π.Ε. 18α,200). Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς : Νά προσέρχεσαι, γιά νά εὐχαριστῆς γιά ὅσα ἀπήλαυσες. Ἀλλά καί σύ ν' ἀνταποδίδῃς εὐγνωμοσύνη καί νά μὴ ἀποκόπτης τόν ἑαυτό σου ἀπό τόν ἄλλον. Ὁ Χριστός ἐξ ἴσου σέ ὅλους καί γιά ὅλους ἔδωσε, λέγοντας: «*Λάβετε, φάγετε*». Ὁ Χριστός ἔδωσε ἐξ ἴσου τό σῶμα Του. Καί σύ οὔτε τόν κοινό ἄρτο δέν μοιράζεσαι μέ τούς ἄλλους;

● Γιά ὅλους ὁμοίως μοιράστηκε ὁ Χριστός. Ἔγινε σῶμα ἐξ ἴσου γιά ὅλους.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ψευδάδελφοι καί αγύρτες

Β' Κορ. 1α' 12-14

Καμία άφορμή (στ. 12)

Τρεις λέξεις ήταν δυνατόν ν' ανακόψουν τόν άπόστολο Παύλο καί νά τόν κάνουν νά φοβάται, νά προσέχη περισσότερο καί νά προβαίνη σέ άσυνήθιτες ενέργειες. Οί τρεις λέξεις είναι: Σκάνδαλο - Άφορμή - Έγκοπή!

● Φοβάται τό σκάνδαλο, ή μάλλον τό σκανδαλισμό. Ποτέ δέν προκαλούσε σκανδαλισμό. Άλλ' όταν μία ενέργεια του, καί ή πλέον άθώα, ήταν δυνατόν νά δημιουργήση καί ύπόνοια σκανδαλισμού σέ «άσθενείς τήν συνείδησιν» (Α' Κορ. ν' 9) χριστιανούς, άμέσως τήν έθετε στό περιθώριο. Δέν τήν έπαναλάμβανε. Ίσχυε πάντα τό «εί βρωμα σκανδαλίζει τόν αδελφόν μου, ου μή φάγω κρέα εις τόν αιώνα, ίνα μή τόν αδελφόν μου σκανδαλίσω» (Α' Κορ. ν' 13).

● Φοβάται εκείνους, πού κατασκόπευαν ή ζωή του, όπως άλλοι ή ζωή του Κυρίου, «θηρεύσαι τι εκ του στόματος αυτού» (Λουκ. 1α' 54). Ζητούσαν άφορμή νά κατηγορήσουν.

● Φοβάται, μήπως σταθή εμπόδιο στό δρόμο του ευαγγελίου. Έγκοπή τό ονομάζει αυτό τό εμπόδιο. Είναι έτοιμος νά θυσιάση τό δικαίωμά του, τήν «έξουσία» του, όπως λέει. Καί έξηγει: «Ίνα μή έγκοπήν τινα δώμεν τῷ ευαγγελίῳ του Χριστου» (Α' Κορ. θ' 12).

Δηλώνει γιά μία άκόμα φορά ό Παύλος, ότι θα παραμείνη πιστός στην άπόφασί του νά μήν επιβαρύνη σέ τίποτε τούς Κορινθίους: «Ό δέ ποιῶ, καί ποιήσω, ίνα έκκόψω τήν άφορμήν των θελούντων άφορμήν, ίνα εν ᾧ καυχῶνται εύρεθῶσι καθώς καί ήμείς» (στ. 12). Άπόδοσις στην άπλοελληνική: «Ό,τι δέ κάνω, θα έξακολουθήσω νά κάνω, γιά νά μή δώσω άφορμή σ' αυτούς, πού θέλουν άφορμή γιά νά θεωρηθουν στό έργο, γιά τό όποιο καυχῶνται, ίσοι μέ μās».

● Ό γνήσιος καί ειλικρινής εργάτης του Θεου άγωνίζεται νά κόψη όχι μόνο τά πάθη του,

άλλά καί τίς παραμικρές άφορμές γιά σχολιασμό, ή άκόμα καί σκανδαλισμό. Κάθε θυσία άξίζει, προκειμένου νά είναι έλεύθερος ό δρόμος, γιά νά περάση ή ιερή φλόγα του ευαγγελίου.

● Ό πονηρός καί ύποκριτής εργάτης κινείται από ιδιοτέλεια ή από φθόνο. Θέλει νά καυχηθή, ότι ενεργεί όπως καί ό καλός εργάτης.

Άν βλέπη κάτι, πού κατά ή γνώμη του επιτρέπει σ' αυτόν νά ενεργή βλαβερά, είναι έτοιμος νά δικαιολογηθή:

—Μά άφου αυτό τό κάνει καί ό Παύλος!

Άν πάλι θέλη νά παραστήση ότι ενεργεί σωστά, όπως καί ό Παύλος, μιμείται ύποκριτικά, επιφανειακά, καί κυρίως γιά ν' άποσπάση τούς χριστιανούς. Έτσι έξηγείται τό «Ίνα εν ᾧ καυχῶνται εύρεθῶσι καθώς καί ήμείς» (στ. 12).

Ψευδάδελφοι μετασχηματιζόμενοι (στ. 13)

Πάντα ό τύπος έχει καί τό αντίτυπο, άλλά καί τό κακέκτυπο.

● Τύπος καί ύπογραμμός ό Χριστός.

● Αντίτυπα οι άπόστολοι καί όλοι οι άγιοι.

● Κακέκτυπα οι ύποκρινόμενοι τούς άγίους. Άλλωστε ό κίνδυνος γιά τήν άλήθεια δέν είναι τόσο τό άπλό ψεύδος, όσο τό ψεύδος, πού έμφανίζεται ως άλήθεια! Κάποτε είναι δύσκολο νά διακρίνη κανείς τό γνήσιο από τό κίβδηλο.

Όλα τά σπουδαία πνευματικά νομίσματα, μέ άνυπολόγιστη ονομαστική άξία, μέσα στην Καινή Διαθήκη βρίσκονται καί ως παραχαραγμένα. Κι έδῶ έγκείται ό σπουδαίος ρόλος της Έκκλησίας: Νά διαθέτη τά μέσα εκείνα στους πιστούς, ώστε νά ξεχωρίζουν τό γνήσιο από τό πλαστό. «Μή παντί πνεύματι πιστεύετε, αλλά δοκιμάζετε τά πνεύματα ει εκ του Θεου έστι» (Α' Ιωάν. δ' 1).

● Υπάρχει ό Χριστός έμφανίστηκαν καί οι ψευδοχριστοί (Μαθ. κδ' 24). Υπάρχουν οι Άδελφοί έμφανίστηκαν καί ψευδάδελφοί

(Γαλ. β' 4). 'Υπάρχει τό 'Όνομα' εμφανίστηκαν και οί ψευδώνυμοι (Α' Τιμ. στ' 20). 'Υπάρχουν οί Προφήτες' εμφανίστηκαν και οί ψευδοπροφήτες (Μαθ. κδ' 24). 'Υπάρχουν οί 'Απόστολοι' εμφανίστηκαν και οί ψευδαπόστολοι. Μέ τόν τελευταίο χαρακτηρισμό ό Παῦλος σηματοδοτεῖ τούς αγύρτες. Καί δέν εἶναι ό μόνος χαρακτηρισμός.

Νά πώς τούς περιγράφει: «Οἱ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ» (στ. 13). Στήν ἀπλοελληνική: «Τέτιοι ἀνθρωποι εἶναι βεβαίως ψευδαπόστολοι, ἐργάτες δόλιοι, πού μετασχηματίζονται σέ ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ».

● Ἄνθρωποι κακοί καί φθονεροί, μέ καθάρα κοσμικό πνεῦμα καί ἰδιοτελῆ συμφέροντα, τί δουλειά εἶχαν μέσα στήν ἐκκλησία; Γιατί διάλεξαν αὐτό τό κῶρο γιά ν' ἀπλῶσουν τά πλοκάμια τους; Ὁ ἐξωεκκλησιαστικός κῶρος ὅλος δικός τους ἦταν. Γιατί σῶνει καί καλά ἔπρεπε νά τυθοῦν τό ἔνδυμα τοῦ ἐργάτου τοῦ Θεοῦ;

Τό ἐρώτημα καί σήμερα ἐγείρεται: Γιατί νά φορέσουν τό ράσο; Ἄφου ἄλλους σκοπούς ἔχουν, γιατί παριστάνουν τούς κληρικούς, κάποτε καί τούς μεγαλόσχημους;

Τό ἐρώτημα παίρνει τραγικές διαστάσεις, ὅταν τυλίγονται στά ράσα τύποι τῆς ἀνώμαλης «ἰδιατερότητας».

□ Ὁ κῶρος τῆς ἐκκλησίας εἶναι ἐύαλωτος. Εὐκόλα μπορεῖς σ' αὐτόν νά εὐδοκίμησες οικονομικά καί ἐπιδεικτικά.

□ Ὁ Σατανᾶς τῆ διεΐδυσί του τήν ἔκανε στόν παράδεισο. Τό ὄργανά του, λοιπόν, κυρίως τά ἐκπαιδεύει, γιά νά γίνωνται παρέριακτοι στόν παράδεισο, στήν ἐκκλησία.

Ἄν σκανδαλίσεις, πού διωλίσθησε, ὡς ὄφης, μέσα στόν παράδεισο τῆς Ἐδέμ καί δηλητηρίασε τόν ἄνθρωπο, ἄν σκανδαλίσεις, πού διωλίσθησε, ὡς φιλαργυρία, μέσα στόν παράδεισο τῆς ἀποστολικῆς ομάδας, τότε νά σκανδαλίσεις, γιατί ἄνθρωποι «φθόροι», ἀπατεῶνες, ἀνώμαλοι, φιλαργυροί, ἀργυρώνητοι, διολισθαίνουν καί μέσα στόν παράδεισο τῆς ἐκκλησίας.

Κι ὄχι μόνο ἔχουν παρουσία στό κῶρο τόν ἄγιο, ἀλλά διεκδικοῦν καί τήν ἐξουσία σ' αὐτόν. Καί τήν καταλαμβάνουν!

Ἐκεῖνοι τῆ δουλειά τους. Οἱ ποιοί τί κάνουν; Γιατί ἐξαπατῶνται; Καί γιατί οἱ ἀποστολικοί ἄνδρες, πού πάντοτε ὑπάρχουν στήν ἐκκλησία δέν τούς ἐντοπίζουν μέ τήν ὠμή γλῶσσα τοῦ Παύλου, πού τούς δακτυλοδεικνεῖ; «Οἱ τοιοῦτοι

ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ» (στ. 13).

● Οἱ ψευδάδελφοι κινοῦνται δραστηρία. Τά παιδιά τοῦ σκότους δουλεύουν πιά ἔξυπνα ἀπό τά παιδιά τοῦ φωτός (Λουκ. ιστ' 8). Μόνο, πού κινοῦνται καταστρεπτικά. Νά ξερριζώσουν, ἄν μποροῦν, ὅλα τά δενδρύλλια τῆς ἐκκλησίας.

● Ὑποκριτές! Εἶναι ἡ λέξις, πού ἐπανελημμένα βγῆκε ἀπ' τό στόμα τοῦ Χριστοῦ, γιά νά ἐπισημάνη τούς θρησκευτικούς τύπους, πού κατέχουν τήν τέχνη τῆς ἠθοποιΐας, πού φορᾶνε τή μάσκα τῆς θεοσεβείας ἔντεχνα, πού δέν μποροῦν οἱ πολλοί νά τούς καταλάβουν. «Μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ» (στ. 13). Τά «Οὐά!» τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό ξεσκέπασμα τῆς θρησκευτικῆς μάσκας. Δυστυχῶς τό μασκάρεμα στό κῶρο μας συνεχίζεται ὄλο τό χρόνο (ὄχι μόνο στίς ἀποκριές!) καί μέ πιά ὑπολόγο τρόπο.

● Σ' ὅλους τούς θεσμούς μιᾶς κοινωνίας ἡ ὁποιαδήποτε ἀντιποίησης ἀρχῆς προκαλεῖ ἄμεση ἐπέμβασι. Ἡ ὁποιαδήποτε παραχάραξις κινεῖ τούς μηχανισμούς πρὸς πάταξι τῆς. Στό κῶρο τῆς ἐκκλησίας ἡ ἀντιποίησης πνευματικῆς ἐξουσίας δυστυχῶς σάν νά περνᾶ ἀπαρητήρητη. Ὁ ὁποιοσδήποτε ἀπατεῶνας, ὁ ὁποιοσδήποτε ἀρχομανής, ὁ ὁποιοσδήποτε ἀγύρτης, ὁ ὁποιοσδήποτε διεστραμμένος παίρνει τό «σχῆμα», τό ἱερό σχῆμα, καί κάνει χρυσές δουλειές!

Αὐτό τό μετασχηματισμό τῶν ἀπατεῶνων τῆς θρησκείας τόν ἐντόπιζε ἀμέσως ὁ Παῦλος. «Μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ» (στ. 13). Σά νά προέτρεπε:

—*Κάτω οἱ μάσκες! Ἐντοπίστε καί στιγματίστε!*

● Ἡ τέχνη τοῦ πονηροῦ μετασχηματισμοῦ, ἡ ὑποκριτική, εἶναι ἡ ἀρχαιότερη. Πῶς ἐνήργησε ὁ «ὑπουργός ἐργάτης», ὁ ἐμπνευστής τοῦ κακοῦ, ὁ Σατανᾶς; Μετασχηματίστηκε σέ ὄφι. Καί ὁ ὄφης τί ἦταν; Τό ὠραιότερο πλάσμα τοῦ Θεοῦ στό ζωικό βασίλειο. «Ὁ δέ ὄφης ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπί τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός» (Γεν. γ' 1).

Δ Γ Α

- Τό πρόβλημα ὁ ἕνας τό βάζει σ' ἕνα κύκλο σκιᾶς.
- Τό ἴδιο πρόβλημα ὁ ἄλλος τό βάζει σέ κύκλο φωτός.
- Ὁ ἕνας σκοτεινιάζει. Λέει: Γιατί;
- Ὁ ἄλλος δοξάζει. Λέει: Δόξα Σοι.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Εἶμαστε στήν οικογένειά Του;

Θεός είναι Πατέρας μας, καί μεῖς εἶμαστε παιδιά Του. Τί τιμή! Οἱ ἀσημαντότητες γίνονται προσωπικότητες. Οἱ μηδαμινότητες γίνονται ἀξιομεγάλης δόξας.

Ἄφου ἀδελφός μας εἶναι ὁ Χριστός, δέν θά εἶναι ἀδελφοί μας οἱ ἄγιοι;

Ἀδελφοί μας εἶναι καί ὄλοι οἱ πιστοί, πού ἔχουν γραφή στόν κατάλογο τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

• Ἀνήκουμη στήν οικογένεια τοῦ Θεοῦ. Δέν ἔχουμε σχέση μέ τήν ἀμαρτωλή κατάστασι τοῦ ἀθέου κόσμου. Λέει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «Διά τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν» (Α' Ἰωάν. γ' 1).

• Ὁ κόσμος δέν μᾶς γνωρίζει καί δέν μᾶς ἀναγνωρίζει, ἀφού δέν θέλησε νά γνωρίσῃ καί ν' ἀναγνωρίσῃ Ἐκεῖνον.

• Ὁ κόσμος μίσησε τόν Χριστό, Τόν περιφρόνησε, Τόν κυνήγησε, Τόν συκοφάνησε, Τόν δίκασε καί Τόν καταδίκασε, Τόν κακοποίησε καί Τόν σταύρωσε. Γιατί ἐμεῖς ἔχουμε τήν ἀπαίτησι νά τυχούμε καλύτερης μεταχειρίσεως ἀπό ἕνα τέτοιο κόσμος; «Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ - λέει ὁ Κύριος - γινώσκετε ὅτι ἐμέ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν» (Ἰωάν. ιε' 18).

• Ὁ κόσμος θεωρεῖ παράξενους τοὺς χριστιανούς. Ὅταν βρεθῇ ἕνας σωστός χριστιανός μέσα σέ κοσμικό περιβάλλον, καί δέν συμμετέχῃ στά τραγούδια, στά ἀνόητα λόγια, στά γλέντια τῆς ἀμαρτωλῆς τοῦ κόσμου, οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου κινοῦν τό κεφάλι, λέγοντας:

—Τί ἄνθρωπος εἶναι αὐτός; Δέν μποροῦμε νά τόν καταλάβουμε!...

• Εἶναι ἀλήθεια αὐτό. «Ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς». Ἄν ὁμως ὁ διεστραμμένος καί ἀθεος κόσμος μᾶς ἀναγνωρίζῃ

καί μᾶς ὑποστηρίξῃ, σημαίνει πὼς ἔχουμε κάνει συμβιβασμούς καί ὑποχωρήσεις καί δέν εἶμαστε γνήσια καί ἀποκλειστικά παιδιά τοῦ Θεοῦ.

• Εἶμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ! Ἐξωτερικά δέν διαφέρουμε ἀπό τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὅτε φαίνεται τώρα, τί τιμή καί δόξα μᾶς περιμένει.

• Ζοῦμε μαζί μέ τόν ὑπόλοιπο κόσμος. Τό ἴδιο φαινόμαστε. Μέ τίς ἴδιες θλίψεις καί τὰ ἴδια προβλήματα. Δέν φαίνεται τώρα ἡ διαφορά μας ὡς πρὸς τίς χαρές καί τίς δόξες. Ὅμως ἐμεῖς, ὅσοι πιστοί καί ἀγωνιζόμενοι τόν ὠραῖο ἀγῶνα, εἶμαστε οἱ κληρονόμοι τοῦ Θεοῦ.

Ὁ «εὐαγγελιστής» τοῦ ἀθεϊσμοῦ

Στι χαρακτηρίστηκε ἀπό δημοσιογράφου ὁ διασημότερος σήμερα κήρυκας τῆς ἀθεΐας, ὁ βρετανός (τάχα) ἐπιστήμονας **Ρίτσαριτ Ντόκινς**, ὁ ὁποῖος πρόσφατα ἦλθε στή χώρα μας καί μίλησε δύο φορές μπροστά σέ... ἐνθουσιώδη ἀκροατήρια.

Φυσικά καί δέν εἶμαστε ἐμεῖς ἀρμόδιοι νά ἀμφισβητήσουμε τήν ἐπιστημονοσύνη του. Τήν ἀμφισβητοῦν ὁμως πολλοί σημερινοί μεγάλοι ἐπιστήμονες, ὅπως ὁ φιλόσοφος τῆς ἐπιστήμης **Μάικλ Ρούς** καί ὁ νομπελιστας φυσικός **Πίτερ Χίγκς**, ὁ ὁποῖος τόν χαρακτηρίζει «σχεδόν φονταμενταλιστή». Τόν χαρακτηρίζει, δηλαδή, ἄνθρωπο, πού ἡ «ἀλήθειά» του δέν στηρίζεται σέ ἐπιστημονική βάση, ἀλλά εἶναι μιά μορφή «πίστης», καί μάλιστα ΦΑΝΑΤΙΚΗΣ, ἀφού ὁ Ντόκινς ἀρνεῖται, «ἀπαγορεύει», ὅτι ἕνας ἐπιστήμονας μπορεῖ νά πιστεῦει! (ἐφημ. «Τά Νέα» 25/26 Ἀπριλίου 2015, σελ. 45).

Σέ παλιότερη συνέντευξη, πού ἔδωσε ὁ Ντόκινς σέ ἑλληνα δημοσιογράφο, ρωτήθηκε: «Ὁ Καζαντζάκης εἶχε γράψει:

“Ερχόμαστε από μία σκοτεινή άβυσσο και καταλήγουμε σε μία σκοτεινή άβυσσο. Τό μεταξύ φωτεινό διάστημα τό λέμε ζωή”. Συμφωνείτε μέ αυτόν τόν όρισμό τής “ζωής”;».

Ο Ντόκινς συμφώνησε ένθουσιασμένως: «Είναι μία πρόταση μέ όλοφάνερη τήν αλήθεια μέσα της», είπε καί συνέχισε: «Σίγουρα έπειτα από αυτή τήν ζωή δέν υπάρχει άπολύτως τίποτε!»...

“Ας αφήσουμε πάλι άλλους νά κρίνουν τήν... φοβερή «έπιστημονικότητα» τέτοιων βαρύγδουπων άποφάνσεων. Καί άς περάσουμε σε κάποιον παγκόσμια άναγνωρισμένο έπιστήμονα, ό όποιος (δέν είναι ό μόνος!) άνατρέπει τό «δόγμα» του Ντόκινς, ότι «ένας αληθινός έπιστήμονας δέν μπορεί νά πιστεύει στον Θεό».

Πρόκειται για τόν άμερικανό **Francis Collins**, γενετιστή, βιολόγο καί γιατρό, διευθυντή του Σχεδίου Άνθρωπίνου Γονιδιώματος, ό όποιος τό 2000 παρουσίασε από τόν Λευκό Οίκο δίπλα στον άμερικανό πρόεδρο τήν άποκρυπτογράφιση του DNA. Ο Collins, στο ύπεροχο βιβλίο του «*Η γλώσσα του Θεού*» (πρόσφατα μεταφράστηκε καί στα έλληνικά -έκδ. Παπαζήση), όμολογεί, ότι για είκοσιέξι χρόνια ήταν άγνωστικιστής. Καί μέ ειλικρίνεια παραδέχεται, ότι ό άγνωστικισμός του ήταν μία πρόφαση, για νά άποφύγει τόν μπελά νά μελετήσει έπιχειρήματα, πού ένιωθε νά τόν... σπρώχνουν στην γωνία!

Η ζωντανή πίστις μιās ήλικιωμένης άσθενούς σε τελικό στάδιο καρκίνου, πού υπέφερε όχι μόνο άγγγυστα, αλλά καί δοξολογώντας τόν Θεό, τόν έκανε νά σιχαθή τήν (όπως τήν όνόμασε) «ΕΚΟΥΣΙΑ ΤΥΦΛΟΤΗΤΑ» του καί νά ανοίξει τά μάτια του σε μία άπροκατάληπτη έρευνα για τήν αλήθεια.

Μία μέρα ή γυναίκα εκείνη του είπε: «Προφανώς κι έσείς πιστεύετε στον Θεό». «Πρώτη φορά στη ζωή μου», λέει ό Collins, «κοκίνισα μπροστά σε μία άγράμματη γυναίκα. Τό μόνο πού κατάφερα νά τραυλίσω ήταν: “Δέν είμαι άπόλυτα σίγουρος”... Μά καλα, δέν ήμουνά έπιστήμονας; Μπορεί ένας σοβαρός έπιστήμο-

νας νά βγάξει συμπεράσματα χωρίς νά έξετάζει τά δεδομένα; Μπορούσε νά ύπάρχει πίο σπουδαίο έρώτημα για όλη τήν ανθρωπίνη ύπαρξη, από τό αν ύπάρχει Θεός; Ποιός ήταν Έκείνος, πού έδινε στην έτοιμοθάνατη γυναίκα, όχι άπλως μία θολή έλπίδα για μεταθανάτια ζωή, αλλά τήν άπόλυτη σιγουριά τής -έδω καί τώρα- ζωντανής παρουσίας Του;».

Καί καταλήγει ό Collins: «Ξαφνικά είχα τήν αίσθηση, ότι ό πάγος κάτω από τά πόδια μου έσπαξε...».

Σήμερα ό Collins, χωρίς φυσικά νά πάψει νά είναι κορυφαίος έπιστήμονας, προσκαλείται από πανεπιστήμιο σε πανεπιστήμιο στην Άμερική, καί κηρύττει τήν **Άνάσταση του Χριστού**, σε πείσμα των δήθεν «Προοδευτικών» τής χρεωκοπημένης (καί οικονομικά) Ψωροκώσταινας, πού (άλοιμόμο!) διαβανε για τό μηδενιστικό κήρυγμα του Ντόκινς...

π. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, μόνη Προφήτου Ήλιού, Πρέβεζα.

Συμπάθεια, όχι μεροληψία

Ποιός περίμενε, ότι θά γινόταν μείζον έθνικό θέμα ό **Σάββας Ξηρός**; Τό κράτος έχει φυλακές για τρομοκράτες, πού καταδικάστηκαν μάλιστα για

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος «Ιωάννης ό Βαπτιστής»

Υπεύθυνος έκδόσεως: Άγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Άθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδάς, Ίωαννίνων 6 - Μοσχάτο

Έτησία συνδρομή:

Έσωτερικού 10 €. Κύπρου 20 €.

Έξωτερ.: Εύρώπης 20 €. Άμερικής: δολ. 25.

Καναδά καί Άυστραλίας: δολάρια 30.

Έπιταγές καί έπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Άθήνα.

σωρεία δολοφονιών. "Οποιοδήποτε αίσθημα προσωπικής **συμπαθείας** στό πρόσωπο κάποιου καταδίκου δολοφόνου δέν υπερνικᾷ τό αἶσθημα τῆς **δικαιοσύνης**, τό αἶσθημα τῆς **ἀσφαλείας** καί τή συμπάθεια πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῶν **θυμάτων**.

- Στήν περίπτωσι τοῦ Σάββα Ξηροῦ ὀπωσδήποτε ὑπάρχει πρόβλημα σοβαρό στήν ὑγεία του. "Όταν ἡ βόμβα, πού μετέφερε γιά νά σκοτώσῃ ἀνυποψίαστα θύματα, ἔσκασε στά χέρια του, μεταξὺ τῶν ἄλλων τοῦ προκάλεσε μεγάλη βλάβη στήν ὄρασί του.

"Ὡς τραυματίας καί ἀνάπηρος πλέον εἶναι συμπαθής. "Όπως συμπαθής, πολύ μάλιστα περισσότερο, εἶναι ὁ εὐλαβῆς ἱερέας, πατέρας τοῦ Σάββα Ξηροῦ.

- Ἀλλά γιά τήν ἀντιμετώπισι τοῦ προβλήματος τοῦ ἐν λόγω καταδίκου χρειάζοταν ν' ἀπασχοληθῇ ὅλη ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων καί νά θεσπίσῃ εἰδική προσωπική (**φωτογραφική**) διάταξι. Οἱ ἰσχύοντες νόμοι προβλέπουν μέ λεπτομέρειες τήν ἀντιμετώπισι φυλακισμένων, πού εἶναι βαρεῖα ἄρρωστοι ἢ σέ μεγάλο ποσοστό ἀνάπηροι. Γιατί ἔπρεπε νά βγῇ **εἰδικός νόμος** ὑπέρ τοῦ Σάββα Ξηροῦ;

- Συμπαθής γιά τήν ἀναπηρία του. Ἡ δικαιοσύνη θά ἀποφαινόταν γιά τό ἄν θά ἔπρεπε νά νοσηλευθῇ σέ νοσοκομεῖο, ἢ ἀκόμα καί γιά ὑπό ὄρους ἀποφυλάκισι του ἢ γιά κατ' οἶκον περιορισμό.

- Ἐκεῖνο, πού προκάλεσε ἐντύπωσι καί ἀντίδρασι εἶναι πρῶτον ἡ εἰδική νομοθετική φωτογραφική ρύθμισις καί δεύτερον ἡ ὑποτίμησις σχετικοῦ ὑπομνήματος **συγγενῶν θυμάτων** τῆς «17 Νοέμβρη». Καί ὀπωσδήποτε μιά νόμιμη ὑπέρ τῆς ἀναπηρίας του ἀντιμετώπισις καί ὄχι χαριστική ὑπέρ αὐτοῦ στάσις τῆς Βουλῆς, ἴσως νά μή προκαλοῦσε καί **διπλωματικό** πρόβλημα μέ τίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, τῶν ὁποίων πολῖτες ἦσαν μεταξύ τῶν θυμάτων τοῦ Σάββα Ξηροῦ.

- Ἐμεῖς πάντως οἱ χριστιανοὶ στεκόμαστε μέ συμπάθεια καί στοὺς **δράστες** ἐγκλημάτων, διότι καί αὐτοὶ εἶναι... **θύματα** ἐξτρεμιστικῶν, ἀθεϊστικῶν καί δαι-

μονικῶν καταστάσεων. Γιατί ὄχι καί στόν ἀνάπηρο πλέον Σάββα Ξηρό συμπάθεια, ἀρκεῖ καί αὐτός νά δείξῃ τή **μετάνοιά** του γιά ὅσα διέπραξε.

Τόν **ληστή** συγχώρεσε ὁ Κύριος· τοῦ χάρισε τόν παράδεισο. Καί ἓνα παπαδοπαῖδι, πού, Κύριος οἶδε, ἀπό ποιόν ἐξωθήθηκε σέ ἐγκληματικές πράξεις, δέν θά τό συγχωρήσῃ; Ἀρκεῖ νά μιμηθῇ καί ὁ Σάββας τή θαυμαστή μετάνοια τοῦ ληστή.

- Ὁ **ἅγιος ληστής** ἄς πρεσβεύῃ καί ὑπέρ παντός παρεκτραπέντος σέ πράξεις βίας. Ἡ σωτηρία εἶναι γιά ὅλους.

Ἡ ἀγάπη πάντα στέγει

Βεβαίως ὑπάρχει πρόβλημα φιλοξενίας γιά τοὺς ἑκατοντάδες χιλιάδες **ἄλλοδαπούς**. Καθημερινά, σαπιοκάραβα ἀπό τά παράλια κυρίως τῆς Τουρκίας, καταφθάνουν στά νησιά τοῦ Αἰγαίου πελάγους καί τῶν Δωδεκανήσων. **Δουλέμποροι** ἀπάνθρωποι στιβάζουν σάν ζωᾶ ἑκατοντάδες ἀνθρώπους σέ σκάφη, πού ὑπό ὀμαλές συνθήκες χωροῦν 30-50 άτομα.

Μετανάστες ἀπό χώρες, ὅπως ἡ Συρία, τό Ἰράκ, ἡ Λιβύη κ. ἄ., καταβάλλουν χίλια εὐρώ, τό λιγώτερο, σέ δουλεμπόρους. Αὐτοὶ τοὺς ἐγκαταλείπουν σέ ξερονήσια ἢ ἀπομακρυσμένες παραλίες.

- Οἱ δυστυχεῖς μετανάστες ἀναζητοῦν μιά καλύτερη ζωὴ στήν Ἑλλάδα καί τήν Ἰταλία, καί διά μέσου αὐτῶν σέ ὅλη τήν Εὐρώπη. Ἀλλά βλέπουν **νά ναυαγοῦν τά ὄνειρά τους** στά νερά τῆς θάλασσας. Ἐκατοντάδες οἱ νεκροί. Καί ὅσοι ἐπιζοῦν κλαῖνε τοὺς νεκροὺς τους καί κοιτάζουν ἱκετευτικά τοὺς Ἕλληνας στά μάτια, ζητώντας κάποια προσωρινή φροντίδα.

- Τό **κράτος** ἔχει εἰδικό ὑπουργεῖο. Καί καλεῖται νά περιμαζέψῃ τά ράκη τῶν ἄλλοδαπῶν, προσφέροντας ἀνθρωπιστική βοήθεια. "Όποιοι καί ἄν εἶναι, δέν παύουν νά εἶναι **ἀνθρώποι**.

Αὐτό δέν σημαίνει, ὅτι τό κράτος θ' ἀφήσῃ τή χώρα μας ξέφραγο ἀμπέλι, νά κατακλεισθῇ ἀπό ἄλλοδαπούς, πού σιγά-σιγά θά ἀλλοιώσουν τόν πληθυσμιακό χάρτη τῆς Ἑλλάδος.

• Οι άλλοδαποί πρέπει να προωθούνται στις πατρίδες τους ή με πανευρωπαϊκό σχέδιο να κατανεμηθούν ανάλογα σε όλες τις χώρες. Δέν μπορεί μία μικρή χώρα, όπως η Ελλάδα, να απορροφήσει τόσους ξένους.

• Άλλά και προς την **Τουρκία** να γίνουν τὰ σχετικά διαβήματα. Άνεξέλεγκτα είναι τὰ παράλια της; Δηλαδή από τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας θὰ ἔχουμε μία νέα Μικρασιατική καταστροφή;

• Ἡ Ἐκκλησία πάντως συγκινεῖται πάντοτε από τό «ξένος ἤμην καί οὐ συνηγάγετέ με» (Ματθ. κ' 43). Στό πρόσωπο κάθε κατατρεγμένου βλέπει τόν Χριστό, ἰδίως ὅταν ὁ άλλοδαπός είναι **ἀδελφός ἐν Χριστῷ**, ἐνάρετος καί τίμιος.

«Ἡ ἀγάπη πάντα στέγει» (Α΄ Κορ. ιγ' 7).

Ζητᾶμε κυρίως τό πρῶτο

Ζητᾶμε τό ἀληθινό. Ζητᾶμε τό πρωτεῦον. Ζητᾶμε τό σωτηριῶδες. Ἐάν τό πρῶτο γίνη τελευταῖο καί τό δεύτερο ἢ τρίτο γίνη πρῶτο, τότε ἔχουμε **ἐκτροπή**. Καί μάλιστα τρομερή. Τό πρῶτο εἶναι ὁ **λόγος τοῦ Εὐαγγελίου**. Τό δεύτερο

Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τὰ 10 εὐρώ ἐτησίως

Θά διευκολυνθῆ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2015.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Σημειώσεις: Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλλουν ποσόν διά τῆς **ALPHA BANK** ἀπό τό ἐξωτερικό (πλήν ΗΠΑ), εἴτε γιά συνδρομή, εἴτε ὡς εισφορά, νά ζητοῦν ἔκδοσι τραπεζικῆς ἐπιταγῆς σέ διαταγή **IOANNIS VAPTISTIS** καί σέ εὐρώ (EUR).

ἢ τό τρίτο..., εἶναι ἡ προσκύνησις ἐνός **ὄντως** ἱεροῦ λειψάνου. Τὰ προβαλλόμενα ὁμως ὡς λείψανα τοῦ ἀγίου ἢ τῆς ἀγίας (τάδε) εἶναι **ὄντως** τοῦ ἀγίου ἢ τῆς ἀγίας (τάδε); Ἐάν εἶναι ἀμαρτία νά μή τιμᾶς τό βεβαιωμένο λείψανο ἐνός ἀγίου (καί δὴ μάρτυρος), πολλές φορές περισσότερο ἀμαρτία εἶναι νά «**μετασχηματίζη**» κάποιος ἀπλᾶ ὄστα σέ ἱερά λείψανα, καί μάλιστα συγκεκριμένον ἀγίου!

• Στό σημεῖο αὐτό προβάλλουν πολλοί (καλοπροαίρετοι καί μή) τό... **ἀλάθητο** ἐνός προσώπου! «**Μά -λένε- εἶναι δυνατόν κληρικός (ἢ μοναχός) νά λέη τέτοια ψέματα; Νά πλάθη παραμύθια καί νά τὰ σερβίρη γιά ἀλήθεια;**».

Ἐτσι ὁμως εἰσάγουμε στόν ὀρθόδοξο χώρο τό παπικό ἀλάθητο, πολύμορφο μάλιστα καί πολυπρόσωπο, ἀφοῦ κάθε «καλός» παπᾶς ἢ «ἅγιος» γέροντας παρουσιάζεται ὡς... αὐθεντία!!!

• Ρωτᾶμε πολύ ἀπλᾶ: Ὑπάρχει περίπτωση νά ἔλθῃ σέ ναό λείψανο καί ν' ἀμφισβητηθῆ ἡ **γνησιότητά** του; Αὐτός πού τό μεταφέρει **ισχυρίζεται**, ὅτι εἶναι ἢ τοῦ προφ. Ἡσαΐα, ἢ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἢ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου...

Ἄσυζητητὶ αὐτό θά γίνεται πιστευτό;

«**Καί τί θά κάνουμε; ρωτᾶνε. Θά καθίσουμε νά ἐξετάζουμε τό κάθε λείψανο;**».

• Ἐ, γι' αὐτό ὑπάρχει ἡ **Σύνοδος**. Γιά νά ἀποφαινεται γιά τή **γνησιότητα λειψάνων καί διδασκαλίας**.

Καί ὄχι μόνο, ἀλλά καί γιά νά νοθετῆ τό λαό νά προσέχη τό **μεῖζον**, ὄχι τό **ἐλασσον**. Καί ὄχι μόνο, ἀλλά καί γιά νά συνιστᾶ σέ ἐπισκόπους καί πρεσβυτέρους, ὅτι πρῶτο ἔργο τους εἶναι ἡ κατήχησις καί τό **κήρυγμα**, τό νά λαλοῦν τό λόγο τοῦ Εὐαγγελίου καί τό νά καλοῦν «εἰς μετάνοιαν».

• Ἀποτελεῖ ἐκτροπή τό νά καλυφθῆ τό πρόσωπο καί ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἐσταυρωμένου καί Ἀναστάτου, ἀπό τή λεγόμενη λειψανοπροσκύνησι.

Στήν Ἐκκλησία δέν ἰσχύει μόνο τό «**κάθε πᾶγμα στόν καιρό του**». Ἴσχύει

καί τό «κάθε πρᾶγμα ἱεραρχικά στή θέσι του». Δέν εἶπε ὁ Κύριος «Ζητεῖτε πρῶτον λειψάνα,...», ἀλλά εἶπε· «**Ζητεῖτε πρῶτον** τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην (ἀρετήν ἢ ἀγιότητα) αὐτοῦ, καί ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν» (Ματθ. στ' 33). Τό ζήτημα τῆς **προτεραιότητας** καί τοῦ ὀρθοῦ **προσανατολισμοῦ** εἶναι σπουδαῖο.

• Ἄν ἀφεθῆ ἀνεξέλεγκτο τό φαινόμενο, τότε τό «παπικό ἀλάθητο» θά βάζη κάθε τόσο τή σφραγίδα του καί θά μᾶς σερβίρη ἀπό τίς ὑπόγειες στοές του ὅ,τι θέλει. Καί μεῖς θά τό ὑποδεχώμεθα μέ... τιμές ἀρχηγοῦ κράτους!

Ἡ **ἅγια Βαρβάρα** φυσικά καί τιμᾶται στόν οὐρανό μέ ἀπέριως ὑψηλότερες τι-

μές. Ἄλλά δέν εἶναι ἀνάγκη νά δίδουμε ἀφορμή σέ **ἄθρους** νά χλευάζουν λείψανα ἁγίων!

• Ἄν ἀφεθῆ ἀνεξέλεγκτο τό φαινόμενο, τότε καί τό **ἅγιο Ποτήριο** θά... ὑποβαθμισθῆ, ἀφοῦ κατ' ἀποκλειστικότητα ἀσχολούμεθα μόνο μέ τή μεταφορά καί περιφορά λειψάνων.

• Ἄν ἀφεθῆ ἀνεξέλεγκτο τό φαινόμενο, τότε ὁ Ζωντανός Χριστός θά περάσῃ σέ **δεύτερο πλάνο!**

Τιμή στους ἁγίους, ναι. Στή **μίμησι** τους δέν ὑπάρχει μέτρο. Στήν περιφορά ὅμως καί τήν προβολή λειψάνων (κάποτε καί χρημάτων ἔνεκεν...) ἀπαιτεῖται **μέτρο**. Ἀπαραίτητα!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
"ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ"

ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΕΡΑΧΩΡΑ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

Αγόρια
δημοτικού
29 Ιουνίου - 8 Ιουλίου
(10 ημέρες) 110€
γυμνασίου - λυκείου
9 - 22 Ιουλίου
(13 ημέρες) 120€

Κορίτσια
γυμνασίου - λυκείου
23 Ιουλίου - 5 Αυγούστου
(14 ημέρες) 120€

ΔΕΙΤΕ ΜΑΒΕΤΕ ΦΡΟΝΙΜ

Η ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ
σε περιμένει
και φέτος
με χαρά!

Καλοκαίρι
2015

επιστ: info@iobaptists.gr
Συμπληρώστε την παραπάνω δήλωση
και στείλτε την στη διεύθυνση:
Βαπτιστής, Χριστοκοπίδου 12 - 105 54, Αθήνα